

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De Catechismo 58

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

fit Christo Domino incorporare, reuera etiam est diabolum expellere: quod opus & mandatum Dei per humanum istud figmentum obscuratur & obtenebratur.

Causa verò propter quam Liber Reformationis Catechismum Exorcismo præposuit, est præceptum Domini, qui nobis mandauit, vt mysteria eius in Ecclesia fidelium cum intellectu & ad edificationem fidei tractemus, eorumque ignorationem & contemptum, quantum fieri potest, caueamus. Iam verò certum est, Infantes, qui ad Baptismum adferuntur, nihil eorum quæ ibi aguntur intelligere. Adhæc nullum habemus præceptum, quod aliquid ibi debeamus eum diabolo loqui. Quamobrem debemus ex autoritate mandati diuini, omnes actiones ibi ita instituire, vt etiam presentes per eas edificentur, vera fide pro infantibus orent, sacrumque Baptismum infantibus vera deuotione petant, ac percipiant.

Cum igitur adhuc, proh dolo! homines propter non intellectam baptizandi consuetudinem, parum admodum de S. Baptismo sciant, Catechismus autem instructio sit, quæ tantum ad eos qui intelligunt, fieri potest, consequitur sanè, Catechismum ex autoritate verbi Dei reliquis omnibus præmittendum esse, cumque presentes probè edocti & ad diuinam hanc actionem preparati fuerint, tum demum preces pro infantibus fundi, & Exorcismum peragi debere.

Et in hac parte rursus demonstrant Aduersarij, quod nihil aliud nisi impias contentiones ac suggillationes contra opus Christi querant. Commemorant ipsi, quanta religione, diligentia & grauitate veteres Catechismum multis diebus ante perceptionem Baptismatis, idque cum intelligentibus exercuerint. Cur igitur id non respiciunt, & grauisimæ ignorationi ac cæcitati populi subueniunt, qui ad eò nihil amplius nouit de istis tam sublimibus maximèque necessariis mysterijs? Verùm id ipsos non multum angit, de eoque nihil omnino solliciti sunt, etiamsi tota Religio Christi collaberetur ac penitus intercideret, dummodo ipsis Domino eorum, præeminentia ac pompa salua & incorrupta maneret.

Quinta & octaua pars.

De Catechismo.

CAP. LVIII.

QUINTA & octaua Accusationes hæ sunt, Librum Reformationis præcipere, vt Catechismus non erga paruulos, sed erga parentes & sponsores seruetur: quodque patrini ita pro se, suoque nomine diabolo abrenuncient, & ad omnes symboli Apostolici articulos respondeant, ac si ipsi rebaptizandi essent.

Responsio.

ECCE calumniam, & immeritam prorsus reprehensionem. Debet ne verbum Dei ad illos proferri, qui id non intelligunt, hoc est, vt D.

M

Paulus ignoscit, inaniter & in auram verba facere? Paruuli sanè non intelligunt, quid ad ipsos dicatur: parentes verò patrini & alij, qui ad Baptismum infantium accedere solent, possunt Catechismum intelligere, eoque etiam opus habent. Quare igitur is non erga ipsos seruaretur & dirigeretur?

Quod verò Liber Reformationis ordinat, vt Patrini diabolo renuncient, ac fidem profiteantur, non tantum pro se, sed etiam pro infantibus, id quidem & ipsis susceptoribus, & vniuersæ Ecclesiæ vtile est ad edificationem, nihilque derogat infantibus. An verò plus paruulo confect, quando minister ad ipsum dicit, Renuncias? Credis? (quæ verba non intelligit) & deinde Patrini infantis loco respondeant, Renuncio, Credo, perinde ac si infans ipse hæc verba proferat, quod tamen non facit, quàm si Patrini interrogentur, Vtrum pro se & pro paruulo diabolo renuncient, ac Christo credant: id quod ipsi intelligere possunt: ac deinde responsionem suam dent, quod facere possunt, paruuli verò non possunt? Verù quod scenicum est, quod superstitioni affine, siue ædificet, siue nō ædificet: siue verbo Dei consentaneum sit, siue dissentaneum, id homines isti propugnant. Etiam si enim quis dicat, Sponsionem nomine paruulorum factam maiorem habere vim, ipsos commonefaciendi, & arctius in conscientia ligandi, manifestum tamen est, quod quoscunque infantes, postquam ad adultam ætatem peruenerunt, gratia sua Dominus non iuuat, vt ad propriam fidem cordis perueniant, quæ eos ad personalem confessionem Domini, ac seriam diaboli abrenuntiationem impellat, his parum admodum, imo nihil omnino prodesse possit, quod Patrini nominibus eorum sponderunt ac promiserunt.

Super hæc omnia Aduersarij rursus apertam calumniam hoc loco admiserunt. Cum enim Liber Reformationis ordinat, vt Patrini pro se & paruulis diabolo renuncient, fidemque profiteantur, omittunt Aduersarij appendicem illam (Et pro paruulis) & postea subiungunt (ac si ipsi rebaptizandi essent) perinde ac si non quotidie nobis opus sit renuntiare diabolo, nostramque fidem confiteri: Et quasi in isto tam caeco & impio mundo, non sit necessarium talia à plerisque Patrinis sciscitari.

In summa, Liber iubet eos catechizari, qui id percipere & intelligere, ex eoque seipos edificare possunt. Requirit, vt paruulorum nomine diabolo renuncietur, ac fidei confessio fiat. Quæ omnia cum verbo Dei concordant. Quamuis non postulet, vt simulemus nos loqui cum infante, & quasi infans ipse respondeat, quorum neutrum sit. Quamobrem quantum ad hoc attinet, nemo Christianus Librum Reformationis reprehendet. Et quamuis hæc cōsuetudo satis antiqua sit, vt Patrini infanti loco interrogentur & respondeant, quasi interrogentur & respondeant infantes ipsi, eam tamē neque Dominus, neque Apostoli vlllo in loco præceperunt: estque mandato Domini longè magis consentaneum, vt omnia dicantur & agantur, quemadmodum in seipsis sunt, ac reuera fiunt quàm sim-

plicissime, idque ea ratione, ut veram in Ecclesia Christi ædificationem
promouere ac propagare possint.

Sexta & nona pars.

De vntione olei & Chrismate.

CAP. LIX.

Hæc quidem peruetusta ceremonia est, iamque
temporibus Gypriani usurpata. Quis verò audiuit
nostro seculo populum de mystica significatione
eius edoceri? Et quoniam Episcopi Chrismatis
consecrationem, & vntionem olei sibi solis ven-
dicarunt, à plerisque in maiori precio habita fuit
quàm Baptismus ipse.

Quoniam verò Thomas quoque & alij scholastici Doctores fa-
tentur, ysum illius presentis & omnium signorum quorum superius
facta mentio est, non esse necessarium: item signa ipsa non esse sacra-
menta Ecclesie, sanè nulla Ecclesia Christi condemnari poterit, etiam
si hoc signo non vtatur. Omnè enim quod fidem in Christum non
ædificat, id in Ecclesiis Christi non est vsurpandum. Iam qui secun-
dum veritatem iudicare vellet, prout nostro tempore res compara-
te sunt, & hoc signum Chrismatis seu vntionis fidei in Christum vel
vtilitatis vel detrimenti adferat, is certè quantumuis antiquum sit, ac
multa de mystica eius significatione apud Patres scripta reperiantur,
non magnoperè pro eo decertabit. Attamen quoniam peruetustæ
obseruationis apud Christianos fuit, si per ipsum cursus Euangelij
efficaciter promoueri posset, eiusque significatio rectè intelligeretur,
pièque ac Christianè vsurparetur, ita ut homines probè scirent, quum
illud per se nihil largiri, aut Baptismum meliorem reddere: sed tantum
signaculum vntionis Spiritus sancti, quam à Domino nos orare oportet,
quàmque ipse nobis largiri vult, sine qua nihil diuinarum rerum
intelligere, amare, aut opere perficere possumus: hac demum ratione
piè, & ad ædificationem vtiliter hoc signum vsurpari posset. In eo ve-
rò diligentissime cauendum est, nedum Euangelij propagatio, & vnitas
Ecclesie prætexitur, hostibus Christi blandiamur, fugiamus crucem
ipsius, atque obscuremus gratiam eius. Veri enim fideles ac Filij Dei
facile adduci & persuaderi poterunt, ut in hisce rebus institutione Do-
mini sint contenti, sicut etiam superstitiosum istorum signorum abu-
sum facillimè perspiciunt, ac libentissimè vitant.

M. &